

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vorotneac Victor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Panea Ilie împotriva lui Vorotneac Victor cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Vorotneac Victor și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 06 februarie 2017

c o n s t a t ă :

La 30 iunie 2016, Panea Ilie a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vorotneac Victor cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anul 2013 a dat cu împrumut lui Vorotneac Victor suma de 2.000 de Euro și de 10.000 de lei.

Susține că peste câteva luni pârâtul i-a comunicat că la moment nu dispune de mijloace bănești, propunându-i în schimbul rambursării datoriei să cumpere o automacara uzată, dar încă funcționabilă de model MAZ contra sumei de 3.500 de Euro, suplimentar urmând să-i mai achite deferența de bani.

Declară că, venind la fața locului unde se afla automacaru, a depistat că aceasta era dezasamblată, lipsind acumulatorul, și în general era defectată, fiind imposibil de a o mișca din loc.

Astfel, încheierea tranzacției menționate nu a avut loc, rămânând în continuare la înțelegerea cu pârâtul să-i restituite sumele de bani datorate.

Afirmă că pe parcursul anului 2015 s-a adresat de nenumărate ori către Vorotneac Victor să-i restituie datoria, însă nu s-a soldat cu careva rezultat.

Invocă că la 07 septembrie 2015 a depus plângere la Procuratura r-lui Cantemir împotriva acțiunilor lui Vorotneac Victor, care a fost remisă spre examinare după competență Inspectoratului de Poliție Cantemir.

Prin încheierea șefului Inspectoratului de Poliție Cantemir din 24 septembrie 2015, a fost finalizat controlul efectuat în baza plângerii lui pe motiv că cazul dat nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de legea penală, concomitent prin aceasta a fost

constatată existența datoriei, explicându-i că litigiul dat urmează să fie soluționat pe cale amiabilă sau să se adreseze în instanța de judecată în ordine civilă.

Menționează că la 01 februarie 2016 a expediat în adresa lui Vorotneac Victor somație, solicitând achitarea benevolă a datoriei în mărime de 2.000 de Euro și 10.000 de lei până la 10 februarie 2016, însă aceasta nu a fost rambursată nici până în prezent, ba dimpotrivă la 30 martie 2016, a primit răspuns de la Vorotneac Victor, care nu recunoaște datoria.

Cere Panea Ilie încasarea din contul lui Vorotneac Victor sumei de 2.000 de Euro și 10.000 de lei cu titlu de datorie și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 06 februarie 2017, acțiunea a fost admisă, fiind încasată din contul lui Vorotneac Victor în beneficiul lui Panea Ilie suma de 2.000 de Euro sau echivalentul acesteia în valută națională la momentul executării hotărârii și 10.000 de lei. A fost încasată din contul lui Vorotneac Victor în beneficiul statului suma de 1.284 de lei taxa de stat.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Vorotneac Victor și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 06 februarie 2017.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile prin faptul că potrivit explicațiilor date de către pârâtul Vorotneac Victor, în cadrul controlului efectuat de către Inspectoratul de Poliție Cantemir în baza plângerii lui Panea Ilie, rezultă că între părțile în litigiu a existat o înțelegere, prin care ultimul s-a obligat să procure de la primul o automacara contra sumei de 3.500 de Euro, reclamantul achitându-i în acest sens pârâtului suma de 2.000 de Euro, apoi încă 10.000 de lei, echivalentul a 500 Euro, rămânându-i dator cu 1.000 Euro, dar în perioada iunie-iulie 2015 Panea Ilie s-a răzgândit, cerând înapoierea sumelor de bani achitate. Careva recipise privitor la darea-primirea banilor nu au fost întocmite.

Totodată, din explicațiile lui Panea Ilie, date tot în cadrul aceluiași controlul efectuat de către Inspectoratul de Poliție Cantemir, rezultă că în toamna anului 2013 pârâtul Vorotneac Victor l-a rugat să-i împrumute suma de 2.000 de Euro, iar dacă dorește în schimbul banilor poate să procure automacarasă ce-i aparține. Peste câteva zile a verificat automacarasă, care era funcționabilă, achitându-i adăugător lui Vorotneac Victor suma de 10.000 de lei, restul sumei urmând a fi transmisă în timpul apropiat, însă venind după automacarasă a depistat că aceasta este dezamblată și nu era funcționabilă din care motiv a refuzat să încheie tranzacția de vânzare-cumpărare, cerând de la pârât restituirea sumelor de bani.

Au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare că între părțile în litigiu nu a fost încheiat vreun contract de vânzare-cumpărare al automacarasă în forma cerută în acest sens de legislația în vigoare și nici un alt act juridic prin care pârâtul Vorotneac Victor i-ar fi transmis reclamantului Panea Ilie mijlocul de transport ca dovadă a încheierii unei tranzacții, iar ultimul să-l preia în contul banilor achitați, chiar și dacă prețul bunului nu a fost achitat integral.

Au conchis instanțele de judecată că în situația în care părțile nu au încheiat un contract de vânzare-cumpărare în formă scrisă și nici un alt act juridic de vânzare-cumpărare a automacarasă, care să facă dovada încheierii acestuia, cum ar fi un Act de predare-primire, pârâtul-apelant Vorotneac Victor este obligat să restituie intimatului-reclamant Panea Ilie sumele de bani primite în contul achitării bunului în mărime de 2.000 de Euro și de 10.000 de lei, primirea banilor fiind confirmată în scris de către primul.

Au notat instanțele de judecată că, pornind de la principiul libertății contractuale, intimatul-reclamant Panea Ilie nu poate fi obligat la încheierea și executarea unui contract de vânzare-cumpărare.

De asemenea, au stabilit instanțele de judecată ierarhic inferioare că reieșind din probele prezente la actele cauzei este imposibil de determinat ce fel de relații contractuale au existat între părți, în situația în care faptul împrumutului nu a fost demonstrat, iar în privința tranzacției de vânzare-cumpărare conform legislației în vigoare nicio persoană nu poate fi obligată la încheierea unui contract.

Astfel, în situația în care apelantul-pârât Vorotneac Victor recunoaște primirea sumelor de bani în mărime de 2.000 de Euro și de 10.000 de lei de la intimatul-reclamant Panea Ilie, iar autocamionul se află în proprietatea lui Vorotneac Victor, ultimul urmează să restituie banii.

La 30 ianuarie 2018, Vorotneac Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2017 și hotărârii Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 06 februarie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Vorotneac Victor a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Cahul a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2017 a fost expediată în adresa lui Vorotneac Victor la 06 decembrie 2017 (f.d. 91), însă lipsesc date când a fost recepționată de către recurent.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Vorotneac Victor la 30 ianuarie 2018, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 21 februarie 2018, în adresa intimatului Panea Ilie a fost expediată copia recursului declarat de către Vorotneac Victor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vorotneac Victor este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vorotneac Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul lui Vorotneac Victor privind ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Cahul a examinat superficial prezenta speță, or, recurentul nu a indicat nici un temei de declarare a recursului prevăzut de art. 432 CPC, făcând referire doar la circumstanțele de fapt ale cauzei.

Referitor la invocarea recurentului precum că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vorotneac Victor ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vorotneac Victor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță